

השבועון המצויץ
לאינפורמציה

המערכת והמנהלה:
רח לילינגבלום 12, תל-אביב
ת. ד. 136, טלפון (03) 66785

2 יוני '72

במו עיני

גם לי יש

כשהתפרץ קהל פרוע לתוך מגרש האצטדיון, אחרי התחרות בין מכבי ובית"ר, מצא לו השופט מחסה ליד חדר ההלבשה. אולם הצופים הנרגזים, אודהי בית"ר, צרו עליו. נראה היה, שלא יצא מן המקום בריא ושלם.

«אתה שם!» צעק אחד מאוהדי השופט המסכן לשומר, שהסתכל במחזה בשלות נפש. «עשה מה שהו הלא יש לו אשה וילדים!»

«זו כל הצרה», נאנח השומר, «מי בלי לזוז. גם לי יש!»

הקורא יוסי זיגר, יואל 2, ת"א, זוכה בפרס של 1 ל"י (בלי אשה וילדים).

איש לא יטיל ספק במומחיותו של הקורא קורנלנד ביחס לשחקניות, אולם לבו צר מדי בשער הופיעו 4 שחקניות, לא 2: אוה גארדי, נר, קטרין גרייסון (למעלה), ג'ון פואל, אסתר וויליאמס (למטה).

עוד למבשר

מדינת עבר מדור הספורט בשתיקה על העורף הנרול, שנעשה ליצחק נמכש? האם היה זה כדי ללמד לקח לאיתנו שחקן. שעוד את קבוצת הפועל יחזר לבית"ר? אם העולם היה באמת כליתי מפלגתי, כפי שהיא מונקו, הרי עליו לתבוע מן האחראים שינוי פני הדברים.

ברציון גולן, תל-אביב
אמנם העולם הזה סבור, שיש לבחור מח" דש את הנהלת ההתאחדות לכדורגל. אך ג' מקרה זה בוטל פסק-הדין, שהרחיק את גמ' בש, ע"י בית-הדין העליון, והענין הוחזר לועדת המשמעת.

הכרעה בתורכיה

כותב העולם הזה (704): המכבים הצליחו לפיים את משחקם השני על אדמת תורכיה לא הכרעה (8:0). אם זה לא הכרעה, מה זה הכרעה? אמתי נאמן, חיפה

נראה שהמניה הוא חסיד הפועל. הקרב הס' תיים באמת בלי הכרעה. התוצאה: 3:1.
הפרעה לטנים
אנו נערים בני 16-15, רוצים להתאמן בטנים השולחן. יש בידי מכבי הצפון לתת לנו אפשרות לכך. אולם היא משתדלת להוציא מאתנו את הרצון, ע"י כך, שהיא מכריחה אותנו להופיע לפעולות המכביה-הצעיר. אנחנו רוצים בטנים, לא בפעולות, שני ספורטאים, תל-אביב

צייד

הקורא דלית לפיין (העולם הזה 706) יכולה להיגנב לצייד, ולהיות אנושית מאד: מישהו אחר הורג את התרנגולות, הפרות, הדגים, שהוא אוכלת באריחת הצהרים שלה. אולם לפני 10,000 שנה היה המצב שונה: האדם הקדמון היה צייד, מפני שאז היתה השאלה: לאכול או להאכל. לולא היה

האדם הורג את החיות, היו יושבים היום בכנסת לא נבחרו האדם, אלא נבחרו חיות השדה. יחזקאל ירון, עפולה
לפי איזה מפתח מפלגתי?

ה ש ע ר

יושבי הקברט המפוסם בורשה, שהיה מלא עשן, נודף ריח משקאות חריפים, לא טרחו להרים ראשם לשמע שם הזמרת. הקהל חכה בחוסר סבלנות — הוא היה רגיל בהופעות כוכבים. פתאום הופיעה על הבמה אשה צעירה, לבושה שמלה בלא מחשוף וצווארון זקוף הסוגר את הצוואר. הקהל נדהם לחוצפת ההנהלה, ורבים קמו בדרכם החוצה, כאשר נעצרו פתאום לשמע קול ערב ומושך. הם הקשיבו, חזרו למקומותיהם.

לבני הארץ אין השם ורה גראן אומר מאומה. הוא היה אומר, אילו האזינו בעיון לתקליטים בשפה הפולנית. הקול הסקספילי הקונטראלטי מזכיר את קולה של מרלין דיטריך במלוא הכחול.

ורח באה ארצה לפני מספר חדשים. מאחוריה קאריירה גדולה בפולין. שם ידוע שמה לכל תינוק במדינה: מן הרדיו, ומן התקליטים. אלה שיכלו לשלם יותר, שמעוה באולמות קונצרטים, בקברט המפורסם ביותר בורשה. אף כי טוענת היא, שהחום הורג פשוט, הח' ליטה לא לחזור לפולין, להשתקע בארץ בחרו קטן ברחוב מלצ'ט בתל-אביב. עכשיו, בין חמסין לחמסין, היא לומדת שורות של שירים, הפעם בעברית. לא רחוק היום ותעמוד שוב על במה ותהנה קהל בקולה המיוחד, אשר — לדברי מעריציה לשעבר בפולין — קשה לשכחה, גם אם שמעוהו פעם אחת.

פרץ לצרף, הניח כמה מלים של יחיאל הגיז תחת אפו של יששכר מירון...
מדוע הם לומדים?

מאמרם עם תלמידי ביה"ס התיכון (העולם הזה 704) מאה אחיו אילם מדוע הולכים אתם תמיד אחרי הנוער? מדוע יגרע חלקו של הנוער העובד בעתון מתקדם ובלתי-תלוי. מדוע לא יבדיל על נוער זה, שמצילים אותו, במקומות העבודה, עד שעה 8-8 בערב?
יחזקאל חנוך, ירושלים

אל חשש. העולם הזה יגיע גם אליו. שאלת החינוך אינה שאלה כל כך פשוטה, שכל תלמיד עצלו יפסק בה. ליד, שאינו קם מפני וכן באוטובוס, ובלע רומנים זעירים וכל מיני סמל-טוטים. אינו רשאי לזמר מה צריך ללמוד. אפרים שרוני, נתניה

הקורא שרוני, הקם באוטובוס ואינו קורא רומנים זעירים, טועה בכל זאת. תובעים את שניו 'תכנית הלימודים לא אלה הרוצים לל' מוד פחות — לא אלה המסתלקים מן השיעור, רים, שלא איכפת להם מה מלמדים, תובעים את השינוי דוקה אלה, הרוצים ללמוד ולל' מוד יותר, ביניהם פרופסורים מכובדים למדי. מרבית הבנות אינן מבילות את שעות הפנאי שלהן בכתיבה או על ספסלי השדרות, ולא כל הבנים מתפשים להם מקומות כהר לעיון. תלמידה המסתלקת מן השיעורים, מבלי לפרסם זאת בהגולם הזה.

לאן את מסתלקת?

באדם, המתמצא פחות או יותר בענינים, רצוני לעיין עצה ליוסף מלך, הוציא מהניבים לצי. הוא שונא מתמטיקה, פיסיקה, משמעת, שהם דוקה חשובים לשרות הצי. גם בחורות לא יוכל להשיג אם ישרת בצי, וחיו שם יהיו החוקים מנו העדן, שהוא מתאר לעצמו. לפיכך, אם ישוחח שנית עם כתב העולם הזה, אל נא פליט טטריות כאלה. אברהם אריאל, ביי"מ, חיפה

כסף אימפריאליסטי

כמה דולארים בקלמט בעד התקפתכם הפרועה על ברית המועצות במאמרם, 1945 — 1951 (העולם הזה 705), בו מראים אתם נהגנים, הצור עדים שוב כלב ברזילי המורחית, ושוכחים לנמתי את הנרמנים, שנשכרו ע"י מחרתו המלחמה האומי פריאליסטיים?

מישה קמפינסקי, תל-אביב

מחרת-המלחמה לא שילמו, אולי מפני שקראו את הרשימה ביהר עיון מאשר הקורא קמפינסקי. ליד התמונה היה כתוב: «הוא צועד שוב... לנוכח תמונות סטאלין ופיק, מאו וביירות, טרומן ואדנאור».

בוס מפא"י

לפני זמן מה כתבתם על תכנית הממשלה לשלוח את קול ישראל לכל בעלי המקלטים חיוס. (העולם הזה 703). היום אנו רואים את הצעד הראשון למימון פעולה זו: העלו את מס הרדיו בלירה אחת, ז"א מקבלים בעת אחת הון יסודי של 150,000 ל"י. זוהי תרומה מכובדת מאד של אוהד המדינה לקופת הבריות של מפא"י.

מ. שטיין, תל-אביב

עיני העולם הזה פקוחות למדימה, הנרקמת נגד רכוש הציבור, בה בשעה שפקידים אחי רים זוממים תכנית שניה: למנוע את הופעת תם הסדרה של שאר השבועונים לקראת הב' חירות.

הביצה והרנגונית

הנה עוד הוכחה, כי התרנגולת נבראה לפני הביצה (העולם הזה 702). לוא נבראה קודם הביצה, לא היה מי שיזרונה, ומי שיאכיל את האפרוח, יוצא ממנה.
דוד ספר, תל-אביב

דוד ספר, תל-אביב

אבל מנין יצאה התרנגולת?
סדר פורי
במדור פמרתם (העולם הזה 705) כתבתם: «ההפיכה השלישית (בסדרה), שבאה בעקבות רצח אל' חינואי ע"י מתנקס...» האף ידוע, כי סמו אל' חינואי לא ניצח בזמן ההפיכה, אלא הוטס במאסר, והרצה כוצע בתקופה יותר מאוחרת, לאחר שישוחרר ממאסרו ועבר לבירות.

הקורא לוריא צודק, רצח חינואי בא בעק' בות ההפיכה, לא ההפיכה בעקבות הרצח.
שחקניות
בתעלה (704) הדעתם, כי כתבתם השער נראת אהן נאדרני ואסתר וויליאמס, לפי דעתי נראות רק ג'ון פואל וקטרין גרייסון, אם איכס יודעים את שמות השחקנים, אל כתבתו, לפחות, או פנו אל'.

דני קורנפלד, תל-אביב

העולם הזה
העורך: אורי אבנרי
עורך משנה: ש ל ו ס כ ה ן
צילם המערכת: סקסיס סלומון
חברי המערכת: נורית לכיא, רפאל סלע, איחמר עילם, יעקב צילי
עורך הסגנון: יעקב א ש ן
סופרי-חוק: הווארד גורדון, מנסי גייקובס, דנת דינרי, אהרן דובניץ, סלים מצור

דים, מקושטים בדגלי העצמאות, שרכבו מא' חורי כוסות בירה: «כלב מי שאינו משתכר כד!»

בימים אלה נודע למערכת מה קרה לזוג חמוד זה. בוס, הכלב, ופני, הכלבה, שייכים להרשל בנג'מין, יהודי בריטי, שהיה רב-סרן באחד הגדודים המפוארים ביותר של הצבא הבריטי, המשמר השחור. אחרי יום העצמ' אות, הקים המייגור משק קטנה, על עמודי גיה. שם בנה לכלבים סוכה, על עמודי עץ גבוהים, ככה לבד, לבל יח' דרו לתוכה מי הג' שמים.

ברבות הימים הר' תה חנוי, כשהתקרב המאורע, הרחיק בוס לפינה רחוקה, וחני נשארה לבדה בסוכה. באחד מלי' לות השמש האחרון גים, שמעוה אנשי המשפחה נובחת ב' ציריה. בבוקר יצאו לחוות בתוצאות — ואו נתגלתה לעיני' הם תמונה מוזעזת. משום מה לא נשא' רה חני בסוכתה, א' לא רבצה מתחתה. שלושת גוריה טבעו במים. את הרביעי החזיקה בפייה, חי. בוס, האב, לא יכול לדעת את כל אלה. אולם נראה שהיה לו רגש על-טבעי: במשך כמה ימים לא נגע באוכל, לא נתן לאיש להתקרב אליו. עתה מספלים בוס וחני בגור היחיד. כנראה לא היה להם מצבירות להצטלם שוב.

פאזיר

מכתבים

השער היה מורכב משתי תמונות. החייל עובדיה רכטמן, איש שועלי שמשון, צולט ע"י הצלם וולף בכפר כוכבה, בימי הקרבות של עשר-מכות. כדי ליצור את האווירה הקר' בית, הרכיב העורך הנראפי את פני החייל על תמונה שניה, שהראתה התפוצצות של פגז בין עצים קטועים.

נדירת השירים
העולם הזה (708) אופטימי מדי. ביום 7.5.51 לא חזר עריין הטר שפירא, ואילו איז'יהמאי' התכונן לנסוע לאמריקה. שמא יתנו גם לכל אורח פשוט את האפשרות לנסוע פעם בחצי שנה לאמ' ריקה, לנאום למען אגרות העצמאות?

יוסף אדירי, חיפה
יש לחשוש שהכנסות האגרות לא תספקנה לך.
מרד העצים
תלמידי השלישית של הרצליה (העולם הזה 706) צודקים כהחלט. יש לשים קץ לשגורות הבלתי-חינוכית ככתבי-הספר ולמקצועי-המכוער בין מורה ותלמידים על פרוטות. אני מציע להשתמש ברעיון התלמידים, ולעודד אותם לנסוע עצים. אפי' שר אח"כ לפתח תחרות ארצית על מספר העצים, שכל כיתה תטע.

ירוחם לוי, תל-אביב
רעיונו של הקורא לוי'ן מתקבל על הדעת, אך ספק אם גם הרעיון הטוב ביותר יצליח לשבור שיגרה של שנים.
«צאינה, צאינה...»
סדרת המנוחות על מירון (העולם הזה 705) נפלאה. נוסף להתקבלות השיר צאינה, היא נראה גם את נסינת שערתיו של הקומפוזיטור.

ש. הנאור, חיפה
הכל יפה ונאה. אבל מדוע זה אינכם מזכירים במאמרם את מחבר המלים של השיר, ששמו יחי' אל תניו? לולא המלים, לא היתה המנוחה. צביה פרידמן, תל-אביב

הקוראת פרידמן מתפרצת לדלת פתוחה לרווחה. שמו של יחיאל חנוי מוזכר בשורה 32' של הרשימה: «...קורפורל בלוס הוג'»

לכל דבר טוב יש גבול. כשאוכלים ממת' קים רבים מדי, מתקלקלת הקיבה. כשיצאו חברי המערכת, ביום העצמאות, לרחוב כדי לקלוט את צהלת המנונים, במי' דה שהיתה, למדו גם הם כלל זה. בכל מקום שהופיעו חברי המערכת, שפניהם ידועות לקהל, הוקפו ע"י אוהדים, שמנעו כל אפשר' רות על עבודתה.

במיוחד סבל צלם המערכת. מדי פעם, בהסתכלו בזכוכית מצלמתו, ראה קיר שחור. בהרימו מבטו נוכח לודעת, כי חומה של בני-אדם נדחקה אליו מקל עבר. ברוב ה' מכלם לא יכול לצ' לם, אלא ים של פנים הצוחקות לתוך מצ' למתו, כשעשרות צ' צירים קוראים בש' מה, ומעודדים אותו להציחם. «בפעם ה' באה אלבש מסכה!» נשבע לעצמו.

כך בדיוק עשה דוד רובינגר, שצילם את יום העצמאות בירושלים, בשליחות העולם הזה. לכבוד המאורע גידל דוד (מפקד-מחלקה מימי המלחמה על ירוש' לים) זקן, ששינה את קוי פניו. אלא שהדבר לא הועיל. אוהדים רבים מדי ניסו לבדוק אם הזקן אמתי או מודבק.

קוראים המעללים בגליונות ישנים של העתון, תוהים לעתים, לדעת מה קרה לאותם היצורים, שתמונותיהם הופיעו איפעים בע' מודיק.

גליון יום העצמאות האחרון פירסם העו' לם הזה (653) תמונה של שני כלבים חמו' מורבק.

קוראים המעללים בגליונות ישנים של העתון, תוהים לעתים, לדעת מה קרה לאותם היצורים, שתמונותיהם הופיעו איפעים בע' מודיק.

גליון יום העצמאות האחרון פירסם העו' לם הזה (653) תמונה של שני כלבים חמו' מורבק.

איכר ברסקי: המחיר

קורא. העוקב בעיון אחרי התפתחות העולם הזה אני רואה כגליון יום העצמאות (706) מפנה נדול בתולדות העתון. זו הפעם הראשונה יצא העולם הזה לחג, במקום לשעשע. אם תמשיכו בדרך ברובה זו, תוכלו למלא שליחות, אשר שום עתון אחר לא יוכל למלא.

קבלו נא את תודתי של אב שכול עכור מא' מרסם על איכר ברסקי ז"ל. קראתי אותו ביראתי כבוד, כשילד היה זה קול בני. הבא אלינו מן הק' בר... שמתי את הגליון בין הפציו של בני הנחנח. י. א., תל-אביב

איש לא היה יכול לקרוא מאמר מועזע זה על איכר ז"ל. כלי שכלו יתמלא תונה על המהירות, שכה נשכחו הבנים הקרים האלה וצואתם. יקומו נא חברים של איכר, כמערכת העולם הזה, ובכל רחבי הארץ, ויראו לנו כיצד נוכל לכבד את זכרם לא רק באיכות ובמאמרים, אלא במעשים של התנדבות ומפעלים של אהבת אדם.

מרים רוזנצווייג, תל-אביב
העם מחונן על ברכי גולה ורעתה, ומי שלא חונן בעצמו, חונן ע"י הוריו ברוחה היא. לכן אינו מסוגל לפרוץ את ביני הנפש. תהיה זאת המצי' את האויבה, שבתריחו לחיות את גדולתה, כבעבר, באונם הסכנה והקרב הפלאי.

מקסים גולדנהירש, תל-אביב
אין העולם הזה סבור, שהקרב הוא נפלא. הוא מסכים עם הקוראת רוזנצווייג, כי יש לכבד את זכרם של איטר ברסקי וחבריו ג' מעשים של אהבת-אדם ויצירות שלום.

החייד הקרבי השער
אני סבורה, ששער יום העצמאות (706) היה השער היפה ביותר, שהתפרסם אי פעם בעולם הזה. מי צלם את התמונה?
דליה גרעין, תל-אביב
המו"ל: העולם הזה בע"מ / דפוס ישראל בע"מ, תל-אביב (עליד גשר רידינג) / משרד הדפוס: רחוב יהודה הלוי 21, תל-אביב, טלפון 67899 / הפצה: «פלס' בע"מ»